

handlingerne i det andet Thing, tør jeg maasse anfrage, at man vil have lagt Mærke til, at jeg kun meget lidelig modtog dette Forslag, og navnlig meget lidelig modtog det, fordi Ufredsbøderne derved bleve stilledes i en ganske anden Klasse end Dptagelsespengene, hvilket i meget væsentlig Grad vilde berøbe det nye Retsmiddel sin Betydning, men jeg troede dog ikke absolut at burde modsætte mig Forslaget, fordi jeg maatte erkende, at det ikke kunde være Meningen, at disse Ufredsbøder skulde affønes. Seg havde derfor egentlig ønsket, at man havde borttaget Karakteren af Bøder same tidig med, at man udsejttede Spørgsmaalet om Tilregnelighed, men jeg erkender for Dvrigt, at det erede Udvalg her har Ret i sin Betragtning, at Spørgsmaalet om Afføning eller Stille-Afføning i Grunden er temmelig ligegyldigt, fordi det Tilfelde ikke let vil træffe, at den, der er et Dyr, ikke skulde være i Stand til at betale en i Forhold til Dyrets Værdi bestemt Ufredsbøde, og forsaavidt, som han kommer til at afføne Bøden, fordi han ikke vil betale, har jeg for mit Bedømmende ingen Medlidenhed med ham. Seg tror derfor, at det, trods den Betænkelighed, der er med Hensyn til Muligheden af, at Afføning kan finde Sted, men som vistnok vil vise sig at være mere theoretisk end praktisk, er det rigtigste, at det erede Thing følger Udvalget i dets Forslag under Nr. 2 og altsaa idstemmer den Tilføining, der er i det andet Thing.

Formanden: Det 4de Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schuler: Der var i den erede Ministers Foredrag en Ytring, om hvis Rigtighed jeg ser mig foranlediget til for mit Bedømmende at forvare mig. Den erede Minister bemærkede, at man i Theorien nok vilde have Veifred, men at man ikke vilde det i Praxis, naar Ens egen Interesse berørtes derved. Seg har fra første Sæd, siden det foreliggende Lovforslag kom frem, udtalet mig mod dets strenge Bestemmelser om Veifreden. Seg vil vel have Veifred, men jeg vil ikke have Betene betragtede som hellig Jord, idet Jordbrugerne derved

vilde forulempes i altfor høj en Grad. Men, naar det erede Ministret yttede, at man ikke i Praxis vilde Veifred, naar Ens egen Interesse berørtes deraf, saa maa jeg, som sagt, forvare mig mod Rigtigheden heraf. Seg er mig bevidst, at jeg i de mange Aar, hvori jeg har siddet i den danske Rigsdag, lidelig nogenstunde har stemt for Noget af egen Interesse, og jeg skal i Overflod endnu her behæerte, at jeg ikke længere er Giel hveften af Malt eller af Kreaturer, og at jeg selvfølgelig ikke kan have nogen egen Interesse af dette Spørgsmaal.

Formanden: Det erede Medlemis Forsikring om, at han ikke sin Afstemning følger egen Interesse, er aldeles overflødig. Et hvert Medlem af Thinget ved i Forveien baade om ham og om sig selv, at det ikke er Tilfelde. — Den erede Minister har Ordet.

Indenrigsministeren: Saa, jeg vilde have sagt omintyndt noget Egenende som det, den erede Formand nu sagde, og jeg vil derfor sige, at den hinraale Bemærkning af mig jo ikke var rettet til det erede Medlem personlig.

Formanden: Det 2det Medlem for 5te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Orenboll: Seg vil blot takke den erede Minister for den Naade, hvorpaa han indsaatte sig det Underændringsforslag, som jeg har stillet. Seg har naturligtvis i samme Kunnsat en Alder af 1 Aar, fordi denne Alder stodes i S. 1 i det foreliggende Lovforslag, jaledes som det er kommet til os fra Folkethinget. Seg er ikke Landmand afot til at kunne gjøre nogen Videre Skilsmisse mellem en Tyr paa 1 Aar og en Tyr paa 2 Aar eller til at kunne sige, om den ene er mere farlig end den anden. For Resten har jeg troet, at man allerede begyndte at bruge Tyrene, naar de vare imellem 1 og 2 Aar, og at de derfor ogsaa nok kunde kaldes farlige og være farlige i den Alder. Men den erede Minister indomnier dog i alt Fald altsaa selv, at en Tyr paa 2 Aar er af den Slags Dyr, som der kan være Anledning til at tage de her omhandlede Forsigtighedsregler